

Katran Karası Sessizlik

— melike-esent · 24 Ocak 2010

Katran karası bir sessizlik çöktü. Hüzün bulutları ıslatıyor yine şehrin tüm sokaklarını. Gecenin kör karanlığında çıkmazlarım yanıbaşımda. Kendi düşüncelerim, içimdekiler boğarken beni içimdeki şeytana teslim ediyorum tüm benliğimi...

Ümitsiz bir boşlukta dönüyor artık saatler. Saatlerce yalnızlığımı dinliyorum ve dinledikçe kederim daha da artıyor. İçimin sızısına kulak verip ağlamak istesem de ağlayamıyorum.

Geçen her saniye çok şey anlatıyor bana. Sevdanın bir yalan olduğunu, insanların menfaatleri uğruna etrafındakilerle iletişim kurduğunu, canım deyip arkandan vuran sahtelikleri, sahte maskelerle dolu insanların var olduğunu. Bağırıyorum avazım çıktığı kadar feryadımı herkes duysun bilsin diye, ama benden çok bağırınlar olduğu için sesimi duyan olmuyor. Çekiliyorum artık köşeme...

Herkesi azat ettim bu gece. Katran karası bir sessizlikte kendimle savruluyorum dört bir yana...

MELİKE ESENTAŞ

FOTOĞRAF: gün ışığım arşivinden